

for Liden bestaaer. Bogbinderne antages nu at være berettigede til uden at løse Bevilling at forhandle Psalmebøger, NBøger, Regnetabeller og Sligt, ja endog saa til at sælge nye Bøger, naar disse ere indbundne af Bogbinderen selv. Det er Noget, som vel kunde være tvivlsomt efter deres Stilling som Haandværkere, men det er hjemlet i deres Laugsartikler. Forøvrigt skal jeg nu, da jeg har Ordet, anføre med Hensyn til hvad der blev ytret af en æret Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn, at blandt de Tilfælde, hvor efter Udvalgets Formening Ministeriets Bevillingsmyndighed skal bibeholdes, er netop det, at Haandværkere maatte kunne erhverve Handelsbevilling. Naar det forblev ved, hvad Udvalget herom har foreslaaet, vil der ikke være Noget til Hinder for, at en Bogbinder her i Kjøbenhavn ved Bevilling kan erholde den samme Handelsret, som her er foreslaaet med Hensyn til Bogbinderne udenfor Kjøbenhavn.

J. Jørgensen: Den nye §, der er foreslaaet, indeholder under a, at Næringsbevittis paa at være Tømmersmand (Huustømmersmand) giver Ret til at udføre alt under Bygningsfærdieret henhørende Arbejde. Der er imidlertid et Fleertal af Udvalget, som har foreslaaet, at denne Bestemmelse først skulde træde i Kraft den 1ste Januar 1862, hvilket Forslag jeg meget skulde bede om, at det ærede Thing vilde forkaste; thi nu for Liden er det jo Tilfældet allevegne paa Landet, at Tømmersmændene tillige udføre Bygningsfærdierarbejde, og jeg vilde derfor ansee det for meget uheldigt, da dette, som sagt, er Skif og Brug paa Landet, om Thinget vedtog dette Forslag. Skulde nu tillige den uheldige § 95 blive vedtagen, som gaaer ud paa, at Ingen maa nedfætte sig paa Landet førend efter 1ste Januar 1862, som ikke i en Kjøbstad har vundet Borgerskab paa samme Næring, troer jeg, at der endnu er mere Anledning til at ønske, at det af Fleertallet stillede Forslag maa blive forkastet.

Kjøbstad: Udvalgets Fleertal er gaaet ud fra den Forudsætning, at naar man skulde have en Overgangstid, saa skulde det være

Alvor med denne, og det er paa Grund deraf, at vi have meent ikke at kunne gaae ind paa Regjeringsudkastets Tidsbestemmelse med Hensyn til §§ 18 og 19, i hvilke Her Regjeringen har foreslaaet, at Friheden strax skulde træde i Kraft. Det er ganske sikkert — i det Ringeste staaer det saaledes for Udvalget — at den Haandværker, der paa Landet gjør Tømmersarbejde, ogsaa gjør Smedfærdierarbejde; men der er tillige blevet sagt, at han ingen Ret har dertil. Saaledes som det nu har været Tilfældet i lang Tid, vil det vistnok vedblive for Fremtiden, men jeg troer ikke, at man, fordi det skeer paa Landet, kan optage det her i Loven som en almindelig Bestemmelse, thi hvis man gjorde det, da vilde man i Sandhed gaae Bygningsfærdierne her i Kjøbenhavn meget nær i denne Overgangstilstand. Man vilde jo derved give Tømmersmændene Lov til at udføre alt det større Arbejde, der henhører under Bygningsfærdieret, som vil blive at udføre indtil 1ste Januar 1862. Det er dette, der har været Udvalgets Grund til at stille Forslaget.

J. M. Hansen: Jeg skal tillade mig at oplyse, at den nugældende Lovbestemmelse for Landet giver Tømmersmændene Ret til at indfætte Døre, Vinduer og lægge Gulve. Denne Ret have de ifølge Bevilling og den gældende Lovgivning, som siger, at naar de have Bevilling som Tømmersmænd, saa maae de udføre saadanne Arbejder. Det vil altsaa blive ved det Bestaaende, naar Loven udkommer, thi man vil ikke tage nogen Ret fra en Mand, som ifølge Bevilling er tilstaaet ham, og dersom den Tilføining, som Udvalget foreslaaer til § 95, maatte blive vedtagen, hvorefter det indtil 1ste Januar 1862 tillades Amtmændene at tilstede visse Haandværkere at nedfætte sig paa Landet, saa vil enhver Tømmersmand, som i Mellemtiden faaer Bevilling, ogsaa have Ret til at kunne gjøre Smedfærdierarbejde. Der vil saaledes paa Landet, om ogsaa denne Bestemmelse vedtages, ikke skee nogen Indskrænkning i den Ret, som Tømmersmændene hidtil have havt, og den samme Ret vil ogsaa fremdeles følge med enhver Bevilling til at nedfætte sig som Tømmersmand paa Landet.